

Els pares del 'model BCN' demanen que el tramvia no vagi per la Diagonal

1. • Un debat sobre l'avinguda reuneix els popes de l'arquitectura, l'urbanisme i les enginyeries
2. • Bohigas i Acebillo qüestionen la reforma de la via i critiquen el futur paper central del metro lleuger

XABIER BARRENA
BARCELONA

Hi va haver un temps en què Barcelona era la ciutat dels arquitectes, tal era el poder d'aquest gremi en el disseny i construcció de l'urbs. Per sobre de la resta van destacar dos arquitectes que van edificar un model de ciutat que va fer fortuna i que va ser batejat amb el nom de la ciutat: el model Barcelona. Oriol Bohigas i Josep Antoni Acebillo –i també Joan Antoni Solans, factòtum de l'ordenació urbanística metropolitana– van carregar ahir amb duresa i vehemència contra el pla municipal de reformar el tram central de la Diagonal i contra la futura implantació del tramvia entre la plaça de Francesc Macià i la de les Glòries.

El RACC va acollir ahir el que bé es podria anomenar el *Senat de la Diagonal*, tant per la importància i currículum dels *patricis* com per la seva venerable edat. Davant dels arquitectes opositors a la reforma, tres enginyers van recolzar una nova Diagonal: els experts en trànsit Alfred Morales i Joan Torres i el no menys factòtum urbanístic Albert Serratosa. Al costat del moderador, el degà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Josep Oriol, el quart tinent d'alcalde, Ramon García-Bragado, va insistir a poder comptar amb un mitjà de transport «amb cinc parades» al tram central i segregat de la resta de la circulació.

ARTILLERIA PESANT / Si bé va ser Solans el que va obrir el foc crític, l'artilleria pesant va correspondre a Acebillo. En el seu habitual estil emfàtic, va començar pels consells del Fòrum de Davos sobre les inversions que han de fer les ciutats i el consell que s'allunyin dels elements superflus i se centrin en els estructurals; va seguir parafrasejant el «menys és més» de l'arquitecte alemany Ludwig Mies van der Rohe i va dir que, a la Diagonal, «com menys, millor» i va acabar la primera intervenció amb un lapidari «la reforma no és necessària, no la podem pagar i no aguanta cap anàlisi cost-benefici».

Va agafar el testimoni Oriol Bohigas: «Reforma, ¿per a què? ¿Què es vol resoldre? ¿Amb quins diners?» Com tot bon faixador, a la successió de cops hi va seguir un *crochet* a la mandíbula, aquesta vegada, de l'alcalde Jordi Hereu: «Els polítics van decidir passar el tramvia per la Diagonal i contra això ja no s'hi pot fer res. Fa falta una anàlisi tècnica».

Acebillo va reprendre el fil de Bohigas, amb un grau més d'eloqüència: «El debat de la Diagonal està mal parit per culpa del tramvia», va dir, abans d'afegir: «la mobilitat és incompatible amb el tramvia, aquest no serveix». «És difícil entendre tanta dislèxia» per part de l'ajuntament, va sentenciar. García-Bragado va evitar entrar en el cos a cos.

Torres, tímidament, va intentar contenir la fúria antitramvia. En va: «El tramvia pel centre de la ciutat suposa entrar en la segona divisió europea. ¿Quines ciutats tenen aquesta mena de transport?», va exclamar Acebillo. L'exarquitecte en cap municipal també va brandar la secció avançada per EL PERIÓDICO i va assenyalar que expulsar el cotxe de la Diagonal minvaria la competitivitat de Barcelona enfront de Madrid.

Morales, Serratosa i Torres van reclamar un futur repartiment de l'espai de la Diagonal amb especial atenció als vianants i van advocar pel tramvia. García-Bragado va rebre reconfortat les paraules dels experts. I és que, amb Hereu, els enginyers han ocupat l'antiga ciutat dels arquitectes.